

Előfizetés:

Helyben:
 Egész évre 14 kor
 Félévre 7 kor
 Negyedévre 3.50 kor
 Egy hónapra 1.26

Vidékre:
 Egész évre 20 kor
 Félévre 10 kor
 Negyedévre 5 kor
 Egy óra 1.80 kor
 Egyes szám 4 fillér.

KASSAI ÓR

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség:

KASSA
Tömlecz-utca 2. szám.

Kiadóhivatal

Fő-utca 46. szám.

Megjelenik mindennap.

Telefon 178.

Felelős szerkesztő: SERESS IMRE.

Mit akar a koalíció?

És annyi balszerencse közt, oly sok vizsaly után — ideje egyszer már fölvetni a szerény kérdést: mit akar a koalíció még?

Mert jól van: tegyük föl, hogy a magyar vezényszót eddig akarta. De most bejelentette a királynak irásban is, szóval is, hogy lemond róla.

Csak nem gondolja a koalíció, hogy miután a király még így is elutasította, hát most tovább lehet küzdeni a magyar vezényszó mellett?

Kossuth Ferenc már három leszereléssel tette bolonddá ezt az országot. Minden leszerelés után a nemzet mérges lett és tíz ember közül kilenc azt mondta: No Kossuth Franci, de most már csakugyan utolszor ültünk fel neked.

Mégis ime, az utolsó felülés után még egy következett: a legutolsó. Ez is azzal indult, hogy „inkább meghalunk, de a vezényszót nem engedjük”. Ennek dacára a koalíció nem halt meg, a vezényszót pedig elengedné kézzel-lábbal, sőt már el is engedte a király előtt. Most csak azon töri a fejét, hogy hogyan hitesse el a nemzettel, miszerint szó sincs a vezényszó feladásáról.

És tegyük fel, hogy a koalíció akarta az önálló vámterületet is. Volt idő, amikor átvehette volna a kormányt és legalább azt a kérdést megvalósíthatta volna. A király hozzájárult az önálló vámterülethez, ha ennek fejében a hadseregnek békét hagynak. Éppen most vagy egy esztendeje, hogy az történt. A koalíció nem elégedett meg a feléje nyújtott tenyérrel: az egész kezét akarta s így most nem kap semmit.

De nemcsak hogy nem kap semmit a koalíció, de már nem is akar semmit. Azaz nem akar semmi olyat,

amire azt mondhatná az ember: no ezért érdemes volt két esztendeig polgárháborút folytatni, régi hazafiakat kiátkozni, a közgazdaságot a tönk szélére juttatni, úgy, hogy e miatt kétszer annyi földmives vándorol ki Amerikába, mint azelőtt.

Joggal kérdezhajjuk, hogy minő »politikusokból«, sőt »államférfiakból« áll a koalíció vezérlo-bizottsága, ha nem tudta megfontolni az általa felidézett »nemzeti küzdelem« eshetőségeit? Kérdezhajjuk: hogy bizzon a »nemzet tovább azokban, a kikről kiderült, hogy politikailag rövidlátóbbak voltak bármely egyszerű, de józan parasztnál? Mert az nemmentség, hogy a nemzet ellankadt a küzdelemben. Erre épp úgy számítani kellett volna, mint számítottak a biztos győzelemre.

De másrészt nem is igaz, hogy az egész nemzet a koalícióval tartott volna. Csak egy rész tartott vele, amely rész a most egy éve történt választások óta folyton kisebb lett, dacára a rettentő terrorizmusnak, a melylyel az ellenvéleményt elnyomták.

Hazugsággal nem lehet állandó politikát csinálni. A nemzet megunta a bizonytalan és káros helyzetet, a nép pedig sohasem is állt a koalíció mellett. És mikor arra a kérdésre, hogy mit akar még a koalíció? nem lehet többé kielégítő, vagyis igaz választ adni, hát ez a koalíció bukásával egyértelmű.

— Koalíciós szemfényvesztés. Jászómindszent, Rudnok és Jászóújfalú községek két hónap előtt Onczay Nándor jegyző terrorizálása folytán megválasztották Rakovszky volt alispánt díszelnöknek. A díszokmány átadása a napokban történt meg. A nevezett községek részéről

deputációkban a bíró, a jegyző, a törvénybíró- s a hitesek Onczay Nándor vezetése alatt járultak a renitens alispán elé. Azonban Jászómindszent részéről a deputáció elmaradt, mert a jászómindszentiek nem akarták magukat kompromittálni és az ugynevezett »nemzeti komédiában« a »Dummer Augustus« szerepét játszani. Ekkor Onczay jegyzőnek támadt egy »ügyes« ötlete. Minthogy Jászómindszent a társaságból hiányzott, hát egyszerűen fogott egy strómant, Scheiber János rudnoki korcsmárost, aki Jászómindszent község nevében asszisztált Onczay jegyzőnek. Scheiber m már egbánta a dolgot, de most már késő.

— Nyilatkozat. Folyó hó 6 án Onczay Nándor rudnoki körjegyző vezetése alatt egy, a bíróból, a hites és a törvénybírókból álló deputáció ment Jászómindszent, Rudnok Jászóújfalú községek nevében Rakovszky exalispánhoz, hogy átadja nevezettnek a díszpolgárságról szóló okmányt. Alulírott jászómindszenti választópolgárok kijelentjük, hogy községünk nevében egy szál ember sem jelent meg Rakovszkynál, mivel az illetővel semmi közösséget nem vállalunk, annyival is inkább nem, mert mi választópolgárok rendületlen hivi vagyunk az általános titkos szavazati jognak. Scheiber János rudnoki korcsmáros eljárását, ki községünkre magát feltolta és strómanként a mi tudunk és akarunk nélkül képviselte, elítéljük s eljárása ellen tiltakozunk.

Jászómindszent, 1906. febr. 6.

Jászómindszent község választópolgárai.

— „Tobzódás a rágalmában”. Lapunk február hó 10-iki számában e cím alatt megjelent közleményünkre vonatkozólag írják Sátoraljauhelyről, hogy a Szerencsen megjelenő „Tokaj Hegyialja” nevű férclapocská is neki rohan dr. Füzesséry Emil szántói főszolgabírónak, azt irván róla, hogy bérgyilkossággal volt vádolva, de nem lehetett ellene ez ocsinány vádat bebizonyítani. Ennek a lapocskának felelős szerkesztője és kiadója Simon

József nevű nyomdász, kiről csak nemrégiben azt beszéltek Szerencsen, hogy nagyon melegen ajánlgatta szives szolgálatait a törvényellenes kormánynak. No de ez csak szállingó hir, hanem az már kétségbevonhatlan tény, hogy ez a Simon József lapszerkesztő ur azonos azzal a Simon Józseffel, akit néhány évvel ezelőtt a sátoraljai törvényszék belőréses lopásért börtönre ítélte, aki e büntetését ugyancsak Sátoraljauhelyben le is üldögte.

És ilyen emberek csapnak fel erkölcsbírakul!

A politikai helyzet.

— Budapesti levél. —

Kitünően értesült forrásból írják a Kassai Órnek: A politikai helyzetben érdekes fordulatok várhatók. Egy dolog teljesen bizonyos: a király többé nem áll szóba a koalícióval, mely hitelét teljesen elvesztette előtte. Azonban szóba áll — minden vonatkozás nélkül a koalícióra — egyes kiváló politikussokkal. Elsősorban pedig báró Bánffy Dezsővel, aztán Kossuth Ferencsel. Tegnap bár vasárnap volt, a krajcáros ujságok külön kiadásokban adtak hirt az eshetőségről s báró Bánffy Dezső közeli audienciájának híre féltlivalos oldalról is némi megerősítést nyert. Bánffy állítólag új alapon keresi a kibontakozást és pedig a 67-es pártok tömörítésével a gazdasági önállóság jelszava mellett, a katonai kérdések kikapcsolásával. És mivel Bánffy az általános választójognak is hivi, ez sem képezne akadályát működésének.

Persze ezek e pillanatban még csak hipotézisek, de nem lehetetlen, hogy mielőbb valósággá váljanak. Egy bizonyos: a koalíció teljesen elvesztette lába alól a talajt fent is, lent is egyaránt.

A „nemzeti ellenállás” Ujhelyben.

— Saját tudósítónktól. —

Ujhely, febr. 10.

Már többször megirtuk, hogy Sátorajaujhelyben egy forradalmi szövetkezet rémuralma alatt áll a polgárság. A szövetkezet főmozgatója Buza Barna, aki azt hiszi, hogy mivel ő országgyűlési képviselője a városnak, ennélfogva ott egyuttal a legeslegfőbb ur és parancsoló is. Annyi bizonyos, hogy ha minden koalíciós képviselő úgy fogná fel hivatását, amint Buza Barna fel fogja, hát Magyarországon már rég kiűtött volna a forradalom és nem volna frázis a sokszor emlegetett szurony és akasztófa sem.

Mint minden, amit huzamosabb ideig erőltetnek, a nélkül, hogy a kor szelleme ugyanazt kívánna, az ujhelyi nemzeti ellenállás is elfajult, kivetkőzött minden komolyságából, méltóságából. Rüpök ficsurak, éretlen ifjuncok hecc gyanánt fogják fel az egészet és azon igyekeznek, hogy újabb és újabb trükköket eszeljenek ki, amelyek által a közönséget meglepjék.

Buza Barnát, a ficsurakat és az ifjuncokat támogatja az ujhelyi koalíciós sajtó, amelyet természetesen bőven pénzelenek Andrásyék, hogy ne engedje a koalíciós hangulatot Zemplénben el-lankadni. A sajtóra annyival is inkább szükség van, mert a jóléti bizottság akciója befagyott, a törvényhatósági bizottság tagjai nem hajlandók a jóléti urak határozatait a »jóléti alapra« való önkéntes adózás tekintetében elfogadni. A törvényhatóság többségének álláspontja az, hogy: fizessen, aki ellenáll, vagyis fizessenek Andrásy hívei, mert nem igazság, hogy az is fizessen, aki a koalíció politikáját nem helyesli.

De térjünk csak az ujhelyi »nemzeti ellenállásra«. Habár ez az ellenállás az egész országban már csak idétlen gyermek stiklikből áll, Ujhely ebben a szánerben időnkint klasszikus epizódoknak színhelye.

Ujhelyt illeti a dicsőség, hogy a »nemzeti ellenállás« szolgálatában mozgósította a bárcás hölgyeket és a »félreeső helyeket«, továbbá kimondta, hogy csupán a koalíciós női becsület respektálandó, de azt a nőt, aki nem koalíciós, szabad gyalázní, piszkolni, becsületében megsérteni, úgy, hogy az illető még panasza sem mehet. Mert azt talán mondani sem kell, hogy Ujhelyben az igazság szintén koalíciós.

Ami az ujhelyi bárcás hölgyeknek nemzeti hőspökként való felmagasztalását és egy tisztes-

séges leánynak megbélyegzését illeti, ezekről már hirt adtunk. Az ujhelyiek ugyanis, bizonynyal a vezérő bizottság utasítására, feleségül adták Kispál Sándornak, az új zempléni alispánnak az ujhelyi bárcás »klastrom« fejedelemsasszonyát és ettől a zeniális ötlettől úgy el voltak ragadtatva, hogy említésére még ma is rugdalóznak.

Ennek a fényes ötletnek, a melyre Árpád vezér bizonynyal ujjong sirjában, méltó párja volt, hogy ocsmányul legyaláztak egy szegény leányt, aki hogy családján segítsen, irodai munkát vállalt a megyeházán napi 80 krajcárért. Egész Ujhely tapsolt, mikor ezt a szerencsétlent a koalíciós terrorizmus megfosztotta kenyérétől. De azért a jóléti bizottság nem kárpóto ta. Hát még mit! Tessék elmenni egy koalíciós vezérőféru szeretőjének és így szerezni pénzt: ez illik a magyar honleányhoz manapság — Ujhelyben!

De alig van nap, hogy a fővárosi lapok Ujhelynek egyéb dicsőségeit is ne zengenék. Így legujabban himnuszt irnak arról a fenséges esetről, hogy a megyeház padlásának kulcsát az installáció alkalmával egy nemesi hős, miután a gyászlobogót kidugta, bele akarta dobni egy félreeső helybe. Ezen a félreeső helyen azonban éppen ült valaki s a kulcs ennek a képéhez repült. Az illető állítólag (t. i. koalíciós állítás szerint) azt hitte, hogy bombamerénylet követte el ellene és e miatt igen rendetlen öltözetben kiszaladt a félreeső helyről.

Kérdezzünk mindenkit: nem lélekemelő epizódjai-e ezek a »nemzeti ellenállásnak?« Kossuth Lajos, ha élne, ezeket látva nem borulhatna-e le szülő vármegyéje nagysága előtt? De bizony leborulhatna és le is borulna.

Kár, hogy nem él a nagy hazafi és kár, hogy fia, Kossuth Ferenc úgy látszik nem bír érzéssel Zemplén megye nagysága iránt, amely a fenti esetekben oly nagyszerűen megnyilatkozott. De hát hol marad Kossuthék helyett az Andrásyék leborulása? Tessék azt bemutatni minél előbb, hogy Ujhely el ne lankadjon a nagy »nemzeti küzdelemben«, amelyben hogy »vezet«, bizonynyal mindenki el fogja ismerni.

„Modern” Kassa.

Van e városnak egy nagy műveltségű, derék, európai látókörű emberre, aki azonban e tulajdonságai miatt ritkán tartózkodik köztünk, — ahol léptenyomon bosszantja őt hátramaradt mivoltunk. Mivel e derék

ur vagyoni helyzete megengedi azt a fényűzést, hogy mentől több időt töltsön szeretett városunktól távol, — ől él a kellemes alkalommal s csak akkor tér haza, ha — muszáj. Ilyenkor azonban mindig felette elkeseredik s ennek következménye az a levél is, melyet hozzánk intézett s melyet egész terjedelmében itt közlünk.

Tisztelt szerkesztőség! Akármerre járok, ha véletlenül eláruom, hogy kassai vagyok, mindenkori irigység egy nemével mondja: „Ah Kassa, az egy édes város lehet, sok jót hallottam róla” és nem tudom elképzelni mikor szerezték be felőlünk ezt a tulzott jóvéleményt, mert mióta én itt lakom, ennek mindig az ellenkezőjét voltam kénytelen tapasztalni.

Többek közt ezt a várost a fejlődés mintájaképpen szokták említeni. Hát ez egyenesen abszurdum.

Mert — hogy csak egyetlen dolgot említek fel, — a modernség micsoda fokán állhat az a város, melynek nincs tiszteséges vasuti pályaudvara.

Az ember látszat után itél, nos, nézzék meg Kassa pályaudvarát és — itéljenek.

Kiskunhalason különb a vasuti váróterem, mint Kassán, sőt merem állítani, hogy e tekintetben a valamirevaló városok között az utolsó helyen diszelnünk.

Minden városnak ambiciózusnak kell lenni. No ambiciózus város nem engedhetné, hogy oly exponált helyen ilyen közintézetit építmény legyen.

Ez a pályaudvar, ez a váróterem, az éjjeli menedékhelyre emlékeztető odúval egyszerűen rémes. Azt hiszem, ezt minden kassai ember élénken érzi.

S még sem tesznek semmit az eltávolítására, illetve újraépítésére, kibővítésére.

Volt idő, midőn a szomszéd Miskolc mindkét pályaudvara szintén hasonló állapotban volt, — de Miskolcon nem túrték az ilyen állapotokat s addig jártak az illetékes faktorok nyakára, míg mindkét pályaudvart gyönyörűen kiépítették.

Nálunk ellenben senki a füle botját sem mozgatja.

Pedig ha a nagyfejük nem csinálnak semmit, a polgárságnak kellene propagandát indítani s eljárni mindenütt egy új pályaudvar építése érdekében.

De most veszem észre, hogy levelem hosszúra nyulik, noha még csak a pályaudvarnál tartok. szives engedelmével majd még belyebb is megyünk s addig is vagyok kész hiva

Globetotter.

A koalíció dicsősége.

Ungvárról írják: Az itteni megyeházán tegnap délután Lőrinczy Jenő alispán elnöklete alatt az összes járási főszolgabírák és Siposs A. Gyula kamarai elnök és Haltenberger János szövögyáros, kassai kereskedelmi és iparkamarai kiküldöttek részvételével népes értekezlet volt az ungmegyei iparfejlesztés érdekében.

A főszolgabírák jelentései nagyon szomorú képet nyújtottak a megyei lakosság keresethiányáról és az ebből eredő nagymérvű kivándorlásról, mely immár sürgősen szükségessé teszi a nép foglalkoztatásáról való gondoskodást. A kamarai képviselők elhatározták, hogy az így összegyűjtött adatokat memorandumba foglalva, a közgazdasági kormányhoz juttatják segélyakció megindítása végett.

Hát ide juttatta az országot a koalíció nemzetboldogító politikája. Talán a századik ilyen rövid tartalmu hirt adjuk már ki egy rövid esztendő óta.

Mert a koalíció korlátlan uralma előtt, még ex-lex idejében is, mindig keresett és talált a kormány alkalmat arra, hogy közmunkák elrendelésével valami keresethez juttassa az inséges vidékek lakosságát. Most ez teljes lehetetlenség, mert a hazaáruló kormány népméltó rendeleteit sem fogadják meg a megyei urak.

Törődnek is azok a néppel, az ő javadalmaikat kifizeti a koalíció, meg Zichy Jenő, a szabadságon levő viziló vadász. Közmunka, hasznos beruházás, magánvállalkozás szünetel, a nép éhezik, fázik, nyomorog és kivándorol. De azért gróf Andrassy Gyula és a koalíció — felségjogokat értelmez.

TELEFONHIREK.

A Ház felosztatása.

Budapest, febr. 12.

Ellenzéki politikai körökben biztosra veszik a képviselőháznak még ebben a hónapban leendő felosztatását.

Budapest, febr. 12.

Dániel Ernő bárónak Kossuth Ferencnél tett tegnapi látogatását azon akcióval hozzák összefüggésbe, melyet Tisza István gróf a Ház felosztatásának terve ellen indított.

Egyebekben a politikai eseményekről a legváltozatosabb és ellenőrizhetlenebb hírek vannak forgalomban.

Tönkremenő iparosok.

Budapest, feb. 12.

Fejérváry Géza báró miniszterelnök ma délelőtt egy vidéki kereskedőkből, iparosokból és gazdákból álló vegyes küldöttséget fogadott. Valamennyien kijelentették a miniszterelnök előtt, hogy a válság tovább huzódása esetén a tönkremenetelnek néznek elébe.

A miniszterelnök válaszában hangsúlyozta, hogy a kormány saját hatáskörében kötelességéhez hiven mindent meg fog tenni, hogy a koalíció által teremtetett súlyos helyzetet lehetőleg enyhítse.

Bátran mondhatja, hogy a válság továbbhuzódásának a korona époly kevéssé oka, mint a kormány, mert a koalíció oly föltételeket állított fel a béke árú, melyeket a korona el nem fogadhatott.

Hevesmegyéből.

Eger, feb. 12.

Hevesvármegye ma délelőtt rendkívüli közgyűlést tartott melyen határozatot hoztak, mely szerint a koalíciónak a béke ügyében tanusított eljárását helyeslik s neki bizalmat szavaznak.

Obstrukció Ausztriában.

Bécs, feb. 12.

Az osztrák Reichsrath ismét az obstrukció jegyében áll. Ugy a nagynémetek, mint az olaszok egy egész csomó sürgősségi indítványt akarnak betervezni, hogy megobstruálják a választói reform tárgyában benyújtott törvényjavaslatot.

Nagybeteg főhercegnő.

Bécs febr. 12.

Mária Terézia főhercegnő betegségéről a szombati lapok emlékeztek meg. Egy ma kiadott jelentés szerint a főhercegnő vastagbél gyuladásban szenved. Orvosai Dr. Ortner tanár és Eisenmayer udvari orvos súlyosnak mondják a főhercegnő állapotát.

A rablógyilkos társa.

Illava, febr. 12.

A testvérgyilkosság miatt felakasztott Papp Béla unokaöccse Papp Zoltán, akit ugyanezen gyilkosságban való bűnrészesség

miatt 8 évi fegyházra ítélték, az igazságügyminiszterhez folyamodott föltételes szabadságrabocsátás iránt.

Az igazságügyminiszter Papp Zoltán kérelmének teljesítését megtagadta azért mert, nevezettnek erkölcsi érzéke egyáltalán nincs és így ki van zárva a javulás.

NAPIHIREK.

Napfényre került bűncselekmény.

Jászómindszenten a múlt évben meghalt özvegy Szopkó Mátyásné 17 éves leánya, gyermekszülés után néhány hétre. A leányt — semmi rosszat sem sejtve — minden gyanu nélkül eltemették, ugyintén a kis csecsemő is elhalt, anélkül, hogy valaki is gyanakodott volna mindkettőjüknek a hirtelen halála miatt.

Történt azonban, hogy a napokban, a haláleset után egy évre, özvegy Szopkó Mátyásné lakótársát: Bányik Ilonát, kikergette a házából. Bányik Ilona bosszúból elmondta az egész községben a haláleset történetét és pedig a következőképen:

Özv. Szopkó Mátyásné leánya megbetegedett gyermekágyban. A szülés után néhány hétre az anyja a szerencsétlen leánynak mérget adott be, amittől az irtózatot kinok közt meghalt.

A leányt eltemették. Néhány héttel ezután az elvetemült asszony a kis csecsemőt megfojtotta, s rongyokba takarva kivitte a temetőbe s ott elásta.

Természetesen e hírek elterjedtek a községben s a bíró jelentést tett a metzsenféi csendőrparancsnokságnak. Amint a csendőrök elővezették a gonoszlelkű asszonyt, ez töredelmesen bevallotta bűnét. A csendőrök elvitték az asszonyt s az egész dologba beavatott Bányik Ilonát is, kinek tudomása volt a szörnyű cselekményről, de azt nem árulta el és fel sem jelentette bűnös asszonyt annak idején.

Az egész községben nagy izgalmat keltett az irtózatot bűnnek napfényre kerülése.

— Községi jegyzők a főbírónál. A csereháti járás jegyzői kara f. hó 9-én a szépsii főszolgabírónál tisztelgett. Az új főszolgabíró a legnagyobb szívéllyességgel fogadta a jegyzőket s biztosította őket jóindulatáról és

támogatásáról. A jegyzők ezen hazafias s higgadt eljárásával teljesen helyreállott a rend s béke a csereháti járásban.

— Uj segédjegyző. Barkaszy Béla rudnoki segédjegyzőt Szepiben egyhangulag segédjegyzőnek választották.

— A kassai könyvnyomdászok tisztújító közgyűlése. Tegnap, vasárnap délután 3 órakor tartotta meg a kassai könyvnyomdászok szakszervezete rendez évi tisztújító közgyűlést, melyen a kassai nyomdászok majdnem teljes számban voltak jelen. A gyűlés lefolyása eléggé élénk volt. Az elnöki beszámoló, továbbá a pénztári és könyvtári jelentés után a választásra került sor. Győzött az ellenzék, amely állást foglalva az eddigi vezetőséggel szemben, a szakegyesület vezetőségébe teljesen radikális embereket választott. Így a régi erőket többnyire újak váltották fel. Elnök lett Preusz Mór, alelnök Horváth Fülöp, jegyző Virág József, pénztáros Madas Sándor, ellenőr Lőrincz István, számvizsgálók Moderer Ferenc és Aigner Gyula, könyvtárnokok Koleszár János és Tomkó József, választmányi tagok Klein József, Csákó Ernő, Guman Sándor, Gruber Dezső, Madas Sándor, Szabó Dezső, póttagok Mihalovits Jenő és Zahara Anna.

— Táncterem-epizód. Nemrégiben a Futás téle tánciskolában megjelent egy eleddig ott ismeretlen ur és szemlélgetve a táncot, cigarettára gyujtott. A táncitanítók figyelmeztették, hogy hagyja abba a cigarettázást s mikor ez nem használt, kituskolták a táncteremből. A cigarettázó ur azt állította, hogy e közben a táncmesterek tetteleg bántalmazták s tanunak a feleségét s fiát állitva elő, könnyű testi sértés miatt beperelte a táncmestereket. Ma tárgyalta ez ügyet dr. Laczkó járásbíró s mivel több érdektelen tanu azt állította, hogy a táncmesterek semmi tetteleg bántalmazást nem vittek végbe, — vádlottakat felmentette.

— Laub István hangversenye tegnap folyt le a Schalkházban — konstatáljuk, hogy a derék fiatal művész érdemes sikert aratott művészi játékával, — a kitünően megválogatott műsor-számok mindegyikét megtapsolták.

— Az amerikai bevándorlás korlátozása. Hir szerint Roosevelt elnök a bevándorlási törvény

módosítására törekszik. Ennek oka az amerikai áruk bojkottja Kinában, mi arra bírta az amerikai kormányt, hogy a kínaiak bevándorlásával szemben elfoglalt merev álláspontját megváltoztassa. A kínai bevándorlás megkönnyítését valószínűleg azon államok fogják megszervezni, melyek jelenleg a kivándorlók legnagyobb kontingensét szolgáltatják, így elsősorban Magyarország, Ausztria, Olaszország és Oroszország. Ha tehát a Rooseveltnél által tervezett törvénymódosítás meglesz, amibe beletelik egy év, akkor például Magyarországból mindjárt kevesebben vándorolhatnak Amerikába mint eddig.

— A marhalevelek kiállításáért szedhető díjak. A m. kir. közigazgatási bíróság kimondta, hogy az 1900. évi XVII. t. c. 39. szakasza értelmében, a marhalevelek kiállításáért, záradékolásáért és átiratásáért szedhető díjak nem a marhalevelek kezelésével megbízott közegé, hanem azok az illető helyi hatóság közpénztára javára esnek, amely ezek felhasználásáról intézkedik. Ezen az eddig fennállott gyakorlat sem változtathat, mert a gyakorlat a törvényvel nem ellenkezhetik.

— Gazdasági előadások Sárosban. A földmivelésügyi miniszterium a Sáros megyei Gazdasági Egyesületnek téli gazdasági előadásokra 350 korona és két háziipari tanfolyam szervezésére 1300 korona segélyt engedélyezett. Az említett előadások közül Sirokán és Szentistvánban megtartották az előadásokat, ezenkívül Zborón, Orkután, Kapin, Kellemesen, Szinyeujfalun, Sóváron és Eperjesenyickén.

Kiadja: „Kassai Ór“ kiadó-váhalat, Fő-utca 45. szám.

Egy rövidszőrű,
másféléves angol vizsla eladó.

Bővebben: Sötét-utca 1. sz.

Aki vasuton bármerre utazik, váltsa meg jegyét László Fülöp bankházában és Városi Menetjegyirodájában, ahol minden időben a következő napra is válthatók meg a vasuti jegyek bármely állomásra. — Körutazási és bérletjegyek kaphatók.

TRANSYLVANIA SEC.
LOUIS FRANCOIS & Co.
 császári és királyi udvari szállítók, Fülöp
 Szász Coburg Góthai Herceg Fensége
 szállítói

BUDAFOK.

5 elsőrendű kitüntetés.
HORS CONCOURS

Magyarországi vezérképviselőség:
RUDA és BLOCHMANN
 BUDAPEST, V., Akadémia-utca 16. sz.

TELEFON:
 Budafok 5. szám
 SÜRGÖNYCIM:
 FRANCOIS BUDAFOK.

Két-három középiskolát jó sikerrel
végzett fiuk
 tanulókul felvétetnek
 a Vitéz A. ut. könyvnyomdájában
 Kassa, Kossuth Lajos-utca 16. sz.

**Az Első Leánykiházasító
 Egylet mint szövetkezet.**

Gyermek és életbiztosító intézet.

Alapított 1863. évben.

Felsőmagyarország városaiban igen előnyös feltételek mellett
 főügynökséget ohajt létesíteni, erre pályázók sziveskedjenek
 ajánlataikat a Kassai Vezérképviselőséghez intézni. Ugyanott
 üzletszerző tisztviselők fix fizetéssel felvétetnek, ebben nem
 jártasak betanítottak.

Kassán, Deák Ferenc-utca 51. szám I. em.

Mádi ujbór

tetszés szerinti, de legalább
 egy gönci hordónyi mennyi-
 ségben, seprűn, litérenként
 64 fillérért, asszu és szo-
 morodni ó borok árjegyzék
 szerint kaphatók

Illésházy Endre

mádi szőlőbirtokosnál.

Csak régen tartották azt, hogy
 a jó bornak nem kell cégér; ma már
 minden ügyes kereskedő hirdet és
 hirdetni kénytelen, különben tul-
 szárnyalják a többiek.

Mint hirdetésre fölötte alkalmas-
 nak ajánlom, a Kassa város területén
 álló s tulajdonomat képező

Hirdetési oszlopokat
 (kioszkokat)

melyekre hirdetéseket rövidebb és
 hosszabb időre jutányos árban el-
 fogadok.

László Fülöp

bankháza Kassán, Fő-utca 45.

Hirdetések felvétetnek a

KASSAI ŐR

kiadóhivatalában Kassán, Fő-u. 45.